

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 59/2019-54

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. júla 2019 v senáte zloženom z predsedníčky Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Mojmíra Mamojku v konaní o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou Ing. JUDr. Marcelou Martinkovičovou, Okružná 36, Poprad, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 54/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 54/2012 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Stará Ľubovňa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 54/2012 konal bez zbytočných prietáhov.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažostná argumentácia [REDACTED]

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. IV. ÚS 59/2019-13 z 31. januára 2019 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení účinnom do 28. februára 2019 na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť (ďalej aj „sťažnosť“) [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 54/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu podanej sťažnosti vyplynulo, že napadnuté konanie pred okresným súdom začalo 20. marca 2012 podaním obžaloby na osobu sťažovateľa pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení účinnom v čase skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné a do času podania ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne skončené.

2.1 Sťažovateľ v podanej sťažnosti vo všeobecnej rovine konštatoval, že «... má za to, že zbytočné prietahy v namietanom konaní boli spôsobené ako nečinnosťou, tak aj značne neefektívnou a nesústredenou činnosťou porušovateľa, a to napríklad, ako už bolo uvedené vyššie, procesnými chybami a hrubými nezákonnosťami porušovateľa, pre ktoré musela byť vec prejednaná opakovane krajským súdom, ako súdom sťažnostným, či

odvolacím, spôsobom nariad'ovania termínov HP, spôsobom zmien senátov, spôsobom a rozsahom vykonávania dôkazov, vykonávaním nezákonných úkonov smerujúcich k „samoobviňovaniu sťažovateľa“ a k jeho nezákonnému obmedzeniu osobnej slobody, dlhodobým nereagovaním zo strany porušovateľa na žiadosť sťažovateľa o zaslanie identického súdneho a vyšetrovacieho spisu atď.».».

2.2 V konkrétnej rovine svojej argumentácie sťažovateľ v prvom rade poukázal na časté zmeny zákonného sudcu prejednávajúceho predmetnú vec. K zmene zákonného sudcu došlo/malo dôjsť podľa vyjadrenia sťažovateľa celkovo už štyrikrát a to „*bez uvedenia dôvodu*“, v dôsledku čoho podľa jeho názoru „... *po každej takejto zmene vzniká nielen potencionálny, ale aj reálny prietah v namietanom konaní už len existenciou tej skutočnosti, že obžalovaný má právo podľa ustanovenia §277 ods. 5 TrP. žiadať po každej takejto zmene vykonania HP odznova, čo zbytočne predlžuje namietané konanie, a uvedené nie je možné pričítať na tarchu sťažovateľa.*“.

2.3 V ďalšom sťažovateľ namietol postup okresného súdu, ktorý v merite veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 7 T 54/2012 z 28. apríla 2014, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 To 28/2014 z 13. októbra 2014 zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie okresnému súdu. Podľa názoru sťažovateľa zrušenie rozsudku okresného súdu sp. zn. 7 T 54/2012 z 28. apríla 2014 krajským súdom „... *bolo priamo zapríčinené nezákonnosťou konania a rozhodovania senátu okresného súdu nakoľko jeho rozsudok bol evidentne bez podkladu vo vykonanom dokazovaní hoci vyslovil vinu sťažovateľa a uložil mu nepodmienečný trest. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva neefektívnosť a nesústredená činnosť okresného súdu, ktorá prispela už v tejto počiatkovej fáze namietaného konania k zbytočným prietahom v namietanom konaní zásahom do sťažovateľom namietaných práv. Okresný súd totiž svojím konaním a rozhodovaním zapríčinil, že sa trestná vec obžalovaného po takmer 3 (troch) rokoch vrátila na konanie okresnému súdu, a to bez akéhokoľvek pričinenia sťažovateľa, a HP bolo potrebné vykonať pre následné zmeny zloženia konajúcich senátov odznova.*“.

2.4 Ďalším dôkazom nesústredenej a neefektívnej činnosti okresného súdu v napadnutom konaní podľa názoru sťažovateľa bolo/malo byť viacnásobné zrušenie rozhodnutí okresného súdu nadriadeným krajským súdom ako súdom sťažnostným, k čomu malo dôjsť pri vydaní uznesenia okresného súdu sp. zn. 7 T 54/2012 z 9. júna 2015, ktoré bolo zrušené uznesením krajského súdu č. k. 8 Tos 22/2015-639 z 25. augusta 2015, ako aj pri vydaní príkazu na vyšetrovanie duševného stavu sťažovateľa ako obvineného (príkaz bol zrušený uznesením krajského súdu č. k. 8 Tos 36/2015-742 z 1. marca 2016) a príkazu na pozorovanie sťažovateľa ako obžalovaného v zdravotníckom ústave (príkaz bol zrušený taktiež uznesením krajského súdu č. k. 4 Tos 28/2016-815 zo 7. decembra 2016). Sťažovateľ poukazuje na to, že okresný súd v napadnutom konaní neefektívne postupoval aj v období od 4. januára 2017 do 21. marca 2018, keď „... svojou nezákonnou, nesústredenou a neefektívnou činnosťou spôsobili zbytočné prietahy v namietanom konaní v trvaní takmer 15 (pätnásť) mesiacov“ tým, že okresný súd svojím uznesením sp. zn. 7 T 54/2012 z 9. januára 2018 uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu vo výške 500 € z dôvodu, že sa odmietol podrobiť nariadenému znaleckému skúmaniu, ktoré bolo uznesením krajského súdu č. k. 2 Tos 4/2018-915 z 27. februára 2018 zrušené s odôvodnením, že „... rozhodnutie okresného súdu nie je v súlade so zákonom... a obžalovanému nemožno ukladať povinnosť podrobiť sa dokazovaniu, kde by mohol byť dokazovaním usvedčený zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.“.

2.5 V závere svojej argumentácie sťažovateľ uzavrel, že „Celé namietané konanie porušovateľa je dobou hrubo neúčinného, nezákonného, neefektívneho a nehospodárneho konania, ktoré za žiadnych okolností nemôže smerovať k naplneniu účelu trestného konania, a ktoré po dobu takmer 7 (sedem) rokov spôsobuje úplne zbytočné prietahy v namietanom konaní výlučne pričinením porušovateľa.“.

3. Sťažovateľ v petite podanej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd po jej prijatí na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1... Okresný súd Stará Ľubovňa svojím postupom a rozhodnutiami v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 7T 54/2012 porušil základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené mu v čl. 48

ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 38 ods. 2 Listiny Základných práv a slobôd, ako aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

2... Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Stará Ľubovňa v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 7T 54/2012 konať bez zbytočných prietáhov...

3... Ústavný súd Slovenskej republiky zakazuje Okresnému súdu Stará Ľubovňa v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 7T 54/2012 pokračovať v porušovaní namietaných práv sťažovateľa...

4... Okresný súd Stará Ľubovňa je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 415,51 EUR...“

4. Ústavný súd uznesením č. k IV. ÚS 59/2019-13 z 31. januára 2019 v senáte v zložení sudkyňa Ľudmila Gajdošíková (predsedníčka senátu), sudca Miroslav Duriš (sudca spravodajca) a sudca Ladislav Orosz prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie. Vzhľadom na skutočnosť, že sudkyňi Ľudmile Gajdošíkovej a sudcovi Ladislavovi Oroszovi skončilo 16. februára 2019 funkčné obdobie, tento nález bol v súlade s čl. II bodom 3 písm. a) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 schváleného na zasadnutí pléna ústavného súdu konanom 25. apríla 2019 prijatý senátom ústavného súdu v zložení sudkyňa Jana Baricová (predsedníčka senátu), sudca Miroslav Duriš (sudca spravodajca) a sudca Mojmir Mamojka.

II.

Vyjadrenia odporcu a replika sťažovateľa

5. Ústavný súd 7. februára 2019 vyzval okresný súd, aby sa vyjadril k ústavnej sťažnosti a k možnému upusteniu od ústneho pojednávania vo veci. V podaní sp. zn. 1 SprO 192/2019 zo 4. marca 2019 doručenom ústavnému súdu 6. marca 2019 predsedníčka okresného súdu prostredníctvom pripojeného stanoviska zákonného sudcu konajúceho v sťažovateľovej veci v podstatnom zhrnula:

„V priebehu konania podal obžalovaný celkom sedem námietok zaujatosti... pričom značná časť argumentácie väčšiny z nich sa týkala procesného postupu súdov, ale v takmer

všetkých uviedol aj skutočnosti, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť. Zároveň takmer pri všetkých rozhodnutiach okresného súdu vydaných v tomto konaní, proti ktorým bol prípustný opravný prostriedok, využil obžalovaný svoje právo a opravný prostriedok podal. Je nepochybné právom obžalovaného podávať sťažnosti, návrhy, či opravné prostriedky. Na druhej strane však musí v takom prípade počítať s tým, že celý proces sa týmto predlžuje o čas potrebný na rozhodnutie o námietkach voči konajúcim sudcom, resp. na rozhodnutie o opravných prostriedkoch. K dĺžke trestného konania teda prispel do značnej miery aj samotný obžalovaný. Vzhľadom na uvedený stručný popis úkonov súdov konajúcich vo veci a obžalovaného... mám preto za to, že v konaní sa priebežne vykonávajú úkony smerujúce k ukončeniu veci a zabezpečeniu prípadných dôkazov. Skutočnosť, že dvaja predošli predsedovia senátu ukončili z rôznych dôvodov pôsobenie vo funkcii sudcu okresného súdu, je objektívneho charakteru. Z toho vyplývajúcu potrebu vec prideliť na rozhodnutie inému sudcovi preto nemožno hodnotiť ako svojvoľné prerozdeľovanie veci, či spôsobovanie prieťahov. Ak obžalovaný využije svoje právo a so zmenou v obsadení senátu nesúhlasí, musí počítať s predĺžením doby trvania trestného konania, ktorú v danom prípade nezavinil.“

Zároveň okresný súd súhlasil s upustením od ústneho pojednávania v tejto veci.

6. Ústavný súd zaslal sťažovateľovi predmetné vyjadrenie okresného súdu a vyzval ho, aby k nemu zaujal stanovisko, ak to bude považovať za potrebné. Ústavnému súdu bolo 2. apríla 2019 doručené „Oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia“ advokátkou Ing. JUDr. Marcelou Martinkovičovou spolu s „plnomocenstvom“ na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ však ani prostredníctvom svojej ďalšej zvolenej právnej zástupkyne na výzvu ústavného súdu z 10. apríla 2019 na zaujatie stanoviska k vyjadreniu okresného súdu nereagoval. Elektronickým podaním doručeným ústavnému súdu 7. júna 2019 právna zástupkyňa sťažovateľa vyslovila len svoj nesúhlas s upustením od ústneho pojednávania, k vyjadreniu okresného súdu však stanovisko nezaujala, preto ju ústavný súd z dôvodu, že nosný predmet sťažnosti *prima facie* súvisí iba s právnym (nie skutkovým) posúdením veci, výzvou z 12. júna 2019 vyzval, či trvá na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom, pretože odporca (okresný súd) na ústnom pojednávaní netrvá.

Právna zástupkyňa sťažovateľa v elektronickom podaní doručenom ústavnému súdu 14. júna 2019 po porade so sťažovateľom uviedla, že na ústnom pojednávaní pred ústavným súdom netrvá.

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon o ústavnom súde v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

10.1 Podľa čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejedaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

11. Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny) a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Z tohto vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam v zásade identické.

12. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako podľa čl. 38 ods. 2 listiny a aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v ich všeobecnom poňatí je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predĺžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

13. V ďalšom ústavný súd poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), podľa ktorej má obvinený právo na to, aby o jeho trestnom

obvinení bolo rozhodnuté v primeranej lehote. Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabraňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty. Bráni tiež tomu, aby bol obvinený príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude (rozsudok ESĽP vo veci Wemhoff v. Nemecko z 27. 6. 1968).

14. Prieťahy v konaní či nečinnosť orgánu verejnej moci sú ústavným súdom hodnotené ako iný zásah orgánu verejnej moci, ktorý môže byť jedno či viacrázový, protiprávny a zároveň aj protiústavný útok týchto orgánov proti základným ústavou zaručeným právam (slobodám), ktorý v čase rozhodovania ústavného súdu predstavuje trvalé ohrozenie právne existujúceho stavu, pričom taký útok sám osebe nie je výrazom (výsledkom) riadnej rozhodovacej právomoci týchto orgánov. Z tejto fakticity musí preto následne vyplynúť, že dôsledkom takého zásahu orgánu verejnej moci nemožno čeliť inak, než ústavnou sťažnosťou a na ňu nadväzujúcim nálezom ústavného súdu.

15. Zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08). Rovnako tak môže zapríčiniť porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy aj nesprávna činnosť štátneho orgánu (m. m. II. ÚS 33/99).

16. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny), ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitnosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04).

17. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESLP vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko, I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Osobitne z dôvodu predmetu tohto konania, ktorým je trestné konanie a rozhodovanie o trestnoprávnej zodpovednosti sťažovateľa za trestnú činnosť kladenú mu za vinu, sa ústavný súd oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre ESLP, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citel'ného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (II. ÚS 32/03, pozri aj rozsudok ESLP vo veci Bagetta v. Taliansko z 25. 6. 1987).

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

IV.1 Právna a faktická zložitost' veci

18. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, predmetom napadnutého konania vedeného okresným súdom je trestnoprávna zodpovednosť sťažovateľa za násilnú trestnú činnosť kladenú mu za vinu. Z pohľadu predmetu konania však ide o bežnú trestnoprávnu agendu pojednávanú pred prvostupňovými súdmi, a teda konanie sa nevyznačuje z hľadiska jeho predmetu takou právnou alebo faktickou náročnosťou, ktorá by mohla relevantne ovplyvniť jeho v súčasnom období trvajúcu desaťročnú, resp. v konaní pred súdom sedemročnú dĺžku.

IV.2 Správanie účastníka konania

19. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní spisu zhodne s vyjadrením okresného súdu konštatuje, že sťažovateľ mnohonásobne namietal nestrannosť vo veci konajúcich senátov, a to s negatívnym

výsledkom. Celkovo podal sedem námietok zaujatosti vrátane generálnej námietky zaujatosti sudcov okresného súdu, ako aj nadriadeného krajského súdu. V tomto ohľade ústavný súd, vychádzajúc z ustálenej judikatúry, konštatuje, že za priet'ahy vzniknuté v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania neznáša zodpovednosť oprávnená osoba, ale zodpovednosť v takomto prípade nemožno pripísať ani na vrub štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03). V súlade s touto judikatúrou preto dobu potrebnú na rozhodnutie o s'ťažovateľom uplatnených procesných právach ústavný súd ani nezapočítal do doby zbytočných priet'ahov v konaní okresného súdu (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04), ale iba v období od 4. apríla 2018 do posledného úkonu vo veci pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu (14. januára 2019), keď okresný súd pokračoval v hlavnom pojednávaní. V tomto období podal s'ťažovateľ celkovo tri námietky zaujatosti vrátane generálnej námietky zaujatosti sudcov okresného súdu a krajského súdu.

20. Vychádzajúc z relevantnej judikatúry a faktických zistení ústavného súdu vyplývajúcich zo súdneho spisu sp. zn. 7 T 54/2012, ústavný súd vníma procesnú aktivitu s'ťažovateľa, ktorý uplatňoval svoje zákonné práva podľa § 31 a nasl. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) v dôsledku niekoľkonásobnej zmeny zákonného senátu okresného súdu a v nadväznosti na jeho nesúhlas podľa § 277 ods. 5 Trestného poriadku, ako súčasť práva s'ťažovateľa (v postavení obžalovaného) na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy. Na základe uvedeného s'ťažovateľovi nemôže byť vyčítané plné využitie dostupných prostriedkov podľa vnútroštátneho práva (rozsudok ESĽP vo veci Erkner a Hofauer proti Rakúsku z 23. 4. 1987).

IV.3 Postup okresného súdu v napadnutom konaní

21. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv s'ťažovateľa, bol postup okresného súdu v napadnutom konaní.

IV.3.1 Prehľad vykonaných úkonov okresného súdu

22. Na účely možnosti hodnotenia postupu okresného súdu si ústavný súd vyžiadal súdny spis okresného súdu sp. zn. 7 T 54/2012 a vzhľadom na charakter veci bol vyhotovený podrobný prehľad v konaní vo veci vykonaných úkonov, z ktorých vyplýva:

- 20. marca 2012 bola okresnému súdu doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa (ďalej len „okresná prokuratúra“) podaná na sťažovateľa pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a iné,

- 9. mája 2012 bola okresnému súdu doručená sťažovateľom podaná námietka zaujatosti sudcov okresného súdu,

- 18. mája 2012 sa na okresnom súde konalo neverejné zasadnutie, na ktorom senát okresného súdu rozhodol o nevyhlúčení predsedu senátu JUDr. Bohuslava Toporcera z prejednávania veci (uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-399 z 18. mája 2012 doručené sťažovateľovi 25. júna 2012, obhajcovi sťažovateľa JUDr. Dušanovi Hudákovi 4. júna 2012, okresnej prokuratúre 11. júna 2012),

- 29. júna 2012 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-399 z 18. mája 2012, ktorá bola 14. septembra 2012 predložená krajskému súdu na rozhodnutie spolu so spisom a ďalšími podaniami sťažovateľa adresovanými Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky,

- 25. septembra 2012 sa konalo na krajskom súde neverejné zasadnutie, na ktorom senát krajského súdu spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 4 Tos 25/2012 a sp. zn. 4 Nto 7/2012, zamietol sťažnosť sťažovateľa podanú proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-399 z 18. mája 2012 a neodňal trestnú vec vedenú na okresnom súde pod sp. zn. 7 T 54/2012 tomuto súdu (uznesenie krajského súdu č. k. 4 Tos 25/2012-432 z 25. septembra 2012 doručené sťažovateľovi 30. októbra 2012, obhajcovi sťažovateľa JUDr. Dušanovi Hudákovi 17. októbra 2012 a okresnej prokuratúre 9. októbra 2012),

- 8. októbra 2012 bol spisový materiál vrátený okresnému súdu z krajského súdu,

- 10. januára 2013, 1. februára 2013, 4. marca 2013 a 5. mája 2013 urgovala prokurátorka okresnej prokuratúry nariadenie termínu hlavného pojednávania okresného

súdu v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 7 T 54/2012, resp. oznámenie dôvodov vedúcich k nenariadeniu hlavného pojednávania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 7 T 54/2012,

- 5. júna 2013 nariadil okresný súd termín hlavného pojednávania v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 7 T 54/2012 na 19. september 2013,

- 19. septembra 2013 sa konalo na okresnom súde hlavné pojednávanie, ktoré bolo odročené na 11. november 2013 z dôvodu nedostavenia sa sťažovateľa a zmeny jeho obhajcu (JUDr. Marta Dachová), ktorý požiadal o odročenie pojednávania o jeden mesiac z dôvodu štúdia spisu,

- 11. novembra 2013 okresný súd pokračoval v odročenom hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odročené na 13. január 2014 na účely predvolania navrhovaných svedkov,

- 13. januára 2014 okresný súd pokračoval v odročenom hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odročené na 10. február 2014, a to na účely vyžiadania odpovede znalkyne MUDr. Caisovej, ako aj vyčkania návrhov zo strany obhajoby,

- 31. januára 2014 a 3. – 7. februára 2014 bol okresnému súdu doručený návrh obhajoby na doplnenie dokazovania,

- 10. februára 2014 okresný súd pokračoval v odročenom hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odročené na 28. február 2014 z dôvodu opätovného vyžiadania správy od znalkyne MUDr. Danice Caisovej. Okresný súd 11. februára 2014 písomne dožiadal súdnu znalkyňu MUDr. Danicu Caisovú,

- 28. februára 2014 okresný súd pokračoval v odročenom hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odročené na 3. apríl 2014 z dôvodu vyžiadania správy od znalkyne MUDr. Danice Caisovej, nového odpisu z registra trestov, charakteristík na osobu sťažovateľa,

- 3. apríla 2014 okresný súd pokračoval v odročenom hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odročené na 28. apríl 2014 na účely udelenia posledného slova sťažovateľovi ako obžalovanému,

- 28. apríla 2014 okresný súd pokračoval v odročenom hlavnom pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, sťažovateľ bol odsúdený pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, sťažovateľom bolo zahlásené odvolanie (rozsudok okresného súdu č. k.

7 T 54/2012-573 z 28. apríla 2014 doručený sťažovateľovi 27. júna 2014, obhajkyni JUDr. Marte Dachovej 17. júna 2014, okresnej prokuratúre 13. júna 2014, poškodeným od 16. júna 2014 do 18. júna 2014),

- 13. mája 2014 a 14. mája 2014 bolo okresnému súdu doručené písomné odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-573 z 28. apríla 2014,

- 13. júna 2014 bol spisový materiál sp. zn. 7 T 54/2012 opatrením predsedníčky okresného súdu odňatý zákonnému sudcovi JUDr. Bohuslavovi Toporcerovi a pridelený náhodným výberom zákonnému sudcovi JUDr. Erikovi Uhlárovi,

- 30 júna 2014 bol spisový materiál predložený krajskému súdu na účely odvolacieho konania,

- 13. októbra 2014 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-573 z 28. apríla 2014 a vec vrátil na nové konanie okresnému súdu (uznesenie krajského súdu č. k. 4 To 28/2014-589 z 13. októbra 2014 doručené sťažovateľovi 26. novembra 2014, obhajkyni sťažovateľa JUDr. Marte Dachovej 24. novembra 2014, okresnej prokuratúre 28. novembra 2014, poškodeným 20. novembra 2014 – 25. novembra 2014),

- 5. januára 2015 bol trestný spis sp. zn. 7 T 54/2012 odňatý zákonnému sudcovi JUDr. Erikovi Uhlárovi,

- 20. januára 2015 bola okresnému súdu doručená sťažovateľom podaná námietka zaujatosti proti sudcom okresného súdu a námietka zaujatosti prokurátorov okresnej prokuratúry,

- 2. februára 2015 senát okresného súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o nevyhlásení predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci (uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-604 z 2. februára 2015 doručené sťažovateľovi 12. februára 2015, obhajkyni JUDr. Marte Dachovej 6. februára 2015, okresnej prokuratúre 4. februára 2015),

- 17. februára 2015 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-604 z 2. februára 2015,

- 20. februára 2015 bol spisový materiál predložený na sťažnostné konanie krajskému súdu,

- 19. marca 2015 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí zamietol sťažovateľom podanú sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-604 z 2. februára 2015 (uznesenie krajského súdu č. k. 8 Tos 9/2015-619 z 19. marca 2015 doručené sťažovateľovi 29. mája 2015, obhajkyni JUDr. Marte Dachovej 15. mája 2015, okresnej prokuratúre 13. mája 2015),

- 18. mája 2015 senát okresného súdu rozhodol na neverejnom zasadnutí o nevyklúčení člena senátu Bohumila Živčáka z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci (uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-622 z 18. mája 2015 doručené sťažovateľovi 12. júna 2015, obhajkyni JUDr. Marte Dachovej 26. mája 2015, okresnej prokuratúre 25. mája 2015),

- 9. júna 2015 okresný súd vydal príkaz na vyšetrenie duševného stavu sťažovateľa č. k. 7 T 54/2012-623 z 9. júna 2015 a uznesením č. k. 7 T 54/2012-625 z 9. júna 2015 pribral do konania dvoch znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie/sexuológie (doručené sťažovateľovi 3. júla 2015, obhajkyni JUDr. Marte Dachovej 15. júna 2015, okresnej prokuratúre 11. júna 2015, znalcom 16. júna 2015),

- 16. júna 2015 a 8. júla 2015 boli okresnému súdu doručené sťažovateľom podané písomné sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-622 z 18. mája 2015 a uzneseniu č. k. 7 T 54/2012-625 z 9. júna 2015,

- 10. júla 2015 bol trestný spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený na sťažnostné konanie krajskému súdu,

- 25. augusta 2015 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí zamietol sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-622 z 18. mája 2015, ktorým okresný súd vyslovil, že členovia senátu nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v predmetnej trestnej veci, a zároveň zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-625 z 9. júna 2015, ktorým boli do konania pribratí dvaja znalci z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie/sexuológie a vec vrátil na nové konanie okresnému súdu (uznesenia krajského súdu č. k. 8 Tos 21/2015-636 z 25. augusta 2015 a č. k. 8 Tos 22/2015-639 z 25. augusta 2015 doručené sťažovateľovi 18. novembra 2015, obhajkyni JUDr. Marte Dachovej 2. novembra 2015, okresnej prokuratúre 30. októbra 2015),

- 30. októbra 2015 nariadil predseda senátu okresného súdu termín hlavného pojednávania vo veci na 23. november 2015,

- 23. novembra 2015 sa konalo na okresnom súde hlavné pojednávanie vo veci, okresný súd príkazom nariadil vyšetriť duševný stav sťažovateľa a pre tento účel uznesením rozhodol o pribratí dvoch znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie/sexuológie, sťažovateľ ako obžalovaný nesúhlasil po poučení podľa § 277 ods. 5 Trestného poriadku so zmenou v zložení senátu a navrhol, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo odznova, bolo odročené na neurčito (príkaz okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-663 z 23. novembra 2015 a uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-665 z 23. novembra 2015 doručené sťažovateľovi 18. decembra 2015, obhajkyňi sťažovateľa JUDr. Marte Dachovej 1. decembra 2015, okresnej prokuratúre 11. decembra 2015),

- 26. novembra 2015 bola okresnému súdu doručená sťažovateľom podaná námietka zaujatosti sudcov okresného súdu,

- 3. decembra 2015 okresný súd písomne vyrozumel sťažovateľa o tom, že sa nebude konať o ním podanej námietke zaujatosti z dôvodu jej predmetu v procesnom postupe súdu,

- 3. decembra 2015 – 7. decembra 2015 písomné vyjadrenia jednotlivých sudcov okresného súdu k sťažovateľom podanej námietke zaujatosti,

- 23. decembra 2015 bola okresnému súdu doručená písomná sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-665 z 23. novembra 2015 o pribratí znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie/sexuológie do konania,

- 30. decembra 2015 bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený krajskému súdu na sťažnostné konanie a na konanie o odňatí veci okresnému súdu,

- 19. januára 2016 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o neodňatí veci okresnému súdu (uznesenie krajského súdu č. k. 8 Tos 36/2015-734 z 19. januára 2016 doručené sťažovateľovi 12. mája 2016, JUDr. Marte Dachovej 25. apríla 2016, okresnej prokuratúre 20. apríla 2016),

- 1. marca 2016 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o zrušení uznesenia okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-665 z 23. novembra 2015 o pribratí znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie/sexuológie do konania a vrátení veci na ďalšie konanie (uznesenie krajského súdu č. k. 8 Tos 36/2015-742 z 1. marca 2016 doručené

sťažovateľovi 12. mája 2016, JUDr. Marte Dachovej 25. apríla 2016, okresnej prokuratúre 20. apríla 2016),

- 11. apríla 2016 okresný súd uznesením č. k. 7 T 54/2012-767 z 11. apríla 2016 rozhodol o pribratí dvoch znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie do konania,

- 29. apríla 2016 a 17. mája 2016 bola okresnému súdu doručená písomná sťažnosť obhajkyne JUDr. Marty Dachovej a sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-767 z 11. apríla 2016,

- 19. mája 2016 bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený krajskému súdu na sťažnostné konanie,

- 31. mája 2016 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o zamietnutí sťažovateľom a jeho obhajkyňou podanej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-767 z 11. apríla 2016 (uznesenie krajského súdu č. k. 4 Tos 13/2016-777 z 31. mája 2016 sťažovateľ v odbernej lehote neprevzal, doručené obhajkyňi JUDr. Marte Dachovej 29. júna 2016, okresnej prokuratúre 27. júna 2016),

- 21. júla 2016 súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 zaslaný súdnym znalcom k služobnej potrebe,

- 28. septembra 2016 súdny znalec JUDr. MUDr. Ján Uhrín písomne oznámil okresnému súdu skutočnosť nedostavenia sa sťažovateľa k znaleckému vyšetreniu,

- 3. októbra 2016 okresný súd písomnými opatreniami sp. zn. 7 T 54/2012 z 3. októbra 2016 a sp. zn. 7 T 54/2012 z 13. októbra 2016 rozhodol o predvedení sťažovateľa na účely znaleckého skúmania,

- 15. októbra 2016 bol príslušníkmi Policajného zboru Obvodného oddelenia Policajného zboru Ľubotín, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Stará Ľubovňa predvedený sťažovateľ k znaleckému skúmaniu,

- 20. októbra 2016 súdny znalec JUDr. MUDr. Ján Uhrín písomne oznámil okresnému súdu nespoluprácu sťažovateľa pri znaleckom skúmaní a nemožnosť vykonania znaleckého skúmania,

- 31. októbra 2016 okresný súd vydal príkaz sp. zn. 7 T 54/2012 z 31. októbra 2016 na pozorovanie duševného stavu sťažovateľa ako obžalovaného v zdravotníckom zariadení (príkaz doručený sťažovateľovi 18. novembra 2016, obhajkyňi JUDr. Marte Dachovej

7. novembra 2016, Fakultnej nemocnici s poliklinikou J. A. Reimana v Prešove 8. novembra 2016, okresnej prokuratúre 3. novembra 2016),

- 1. decembra 2016 sťažovateľ nastúpil na hospitalizáciu na účely vyšetrenia duševného stavu,

- 2. decembra 2016 bola okresnému súdu doručená faxom písomná sťažnosť sťažovateľa označená ako „*Sťažnosť pre porušovanie ľudských práv a slobôd a pre porušovanie práv obvineného na riadnu a spravodlivú obhajobu*“ adresovaná krajskému súdu a doručená poštou 24. novembra 2016,

- 5. decembra 2016 bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený krajskému súdu na konanie o podanej sťažnosti,

- 7. decembra 2016 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o zrušení príkazu okresného súdu sp. zn. 7 T 54/2012 z 31. októbra 2016 a príkazom sp. zn. 4 Tos 28/2016 zo 7. decembra 2016 prikázal prepustenie sťažovateľa z Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana v Prešove (uznesenie krajského súdu č. k. 4 Tos 28/2016-815 zo 7. decembra 2016 doručené sťažovateľovi 9. januára 2017, obhajkyni JUDr. Marte Dachovej 4. januára 2017, okresnej prokuratúre 30. decembra 2016),

- 13. decembra 2016 bola okresnému súdu doručená sťažovateľom písomne podaná námietka zaujatosti okresného súdu a sudcu JUDr. Karola Krochtu,

- 19. decembra 2016 senát okresného súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o tom, že zákonný sudca JUDr. Karol Krochta nie je vylúčený z vykonávania úkonov v predmetnej veci (uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-837 z 19. decembra 2016 doručené sťažovateľovi 9. januára 2017, obhajkyni JUDr. Marte Dachovej 4. januára 2017, okresnej prokuratúre 30. decembra 2016),

- 4. januára 2017 bola opatrením predsedníčky okresného súdu predmetná vec odňatá JUDr. Karolovi Krochtovi ako zákonnému sudcovi,

- 12. januára 2017 bola okresnému súdu doručená písomná sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-837 z 19. decembra 2016,

- 24. januára 2017 bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený krajskému súdu na konanie,

- 7. februára 2017 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí zamietol sťažovateľom podanú sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-837

z 19. decembra 2016 (uznesenie krajského súdu č. k. 2 Tos 2/2017-851 zo 7. februára 2017 doručené obhajkyni sťažovateľa JUDr. Marte Dachovej 23. februára 2017, okresnej prokuratúre 22. februára 2017, sťažovateľ ho v odbernej lehote neprevzal),

- 2. februára 2017 bola okresnému súdu doručená urgencia okresnej prokuratúry o nariadenie termínu hlavného pojednávania,

- 30. mája 2017 predseda senátu okresného súdu písomným pokynom vyzval sťažovateľa na účasť na znaleckom skúmaní a zároveň ho poučil o možnosti predvedenia a uloženia poriadkovej pokuty pre nespoluprácu (doručené sťažovateľovi 6. júna 2017, zvolenému obhajcovi JUDr. Richardovi Bauerovi 2. júna 2017, okresnej prokuratúre 1. júna 2017) – do času úspešného zvládnutia znaleckého skúmania sa hlavné pojednávanie nenariaduje,

- 2. novembra 2017 predseda senátu okresného súdu písomne vyzval ustanoveného znalca JUDr. MUDr. Jána Uhrína k predloženiu znaleckého posudku a zároveň tohto dňa okresný súd prijal písomnú výzvu z okresnej prokuratúry o dôvodoch nenariadenia termínu hlavného pojednávania v predmetnej veci,

- 14. novembra 2017 bola okresnému súdu doručená písomná správa od ustanoveného znalca JUDr. MUDr. Jána Uhrína o nemožnosti vypracovania znaleckého posudku z dôvodu nespolupráce sťažovateľa na znaleckom vyšetrení,

- 9. januára 2018 okresný súd rozhodol o uložení poriadkovej pokuty sťažovateľovi (uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-901 z 9. januára 2018 doručené sťažovateľovi 24. januára 2018, obhajcovi JUDr. Richardovi Bauerovi 22. januára 2018, znalcovi 15. januára 2018),

- 25. januára 2018 bola okresnému súdu doručená sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-901 z 9. januára 2018 o uložení poriadkovej pokuty vo výške 500 € podaná obhajcom sťažovateľa JUDr. Richardom Bauerom,

- 29. januára 2018 bola okresnému súdu doručená sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-901 z 9. januára 2018 o uložení poriadkovej pokuty vo výške 500 € podaná samotným sťažovateľom,

- 5. februára 2018 bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený na sťažnostné konanie krajskému súdu,

- 27. februára 2018 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o zrušení uznesenia okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-901 z 9. januára 2018 a vrátení veci na nové konanie (uznesenie krajského súdu č. k. 2 Tos 4/2018-915 z 27. februára 2018),
- 4. apríla 2018 predseda senátu okresného súdu nariadil termín hlavného pojednávania v predmetnej veci na 16. máj 2018,
- 2. mája 2018 bola okresnému súdu doručená písomná žiadosť sťažovateľa „o začatie nového súdneho procesu z dôvodu, že došlo k zmene senátu“,
- 9. mája 2018 bola okresnému súdu doručená sťažovateľom podaná písomná námietka zaujatosti senátu,
- 16. mája 2018 okresný súd pokračoval v hlavnom pojednávaní, sťažovateľ podáva vysvetlenie týkajúce sa námietky zaujatosti senátu okresného súdu, bolo vydané oznámenie senátu o nekonaní o podanej námietke zaujatosti z dôvodu jej predmetu v procesnom postupe súdu a hlavné pojednávanie odročené na 12. jún 2018,
- 11. júna 2018 a 12. júna 2018 bol okresnému súdu doručený obhajcom sťažovateľa vypracovaný písomný návrh na doplnenie dokazovania v predmetnej trestnej veci,
- 11. júna 2018 bola okresnému súdu doručená sťažovateľom písomne podaná generálna námietka zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu a proti všetkým sudcom krajského súdu – návrh na prikázanie a odňatie veci z dôvodu zaujatosti sudcov,
- 12. júna 2018 okresný súd pokračoval v hlavnom pojednávaní, ktoré bolo z dôvodu podanej generálnej námietky zaujatosti sudcov okresného súdu a krajského súdu odročené na neurčito,
- 12. júna 2018 senát okresného súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o nevyhlúčení členov senátu z vykonávania úkonov v predmetnej trestnej veci (uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-989 z 12. júna 2018 doručené sťažovateľovi 21. júna 2018, obhajcovi JUDr. Richardovi Bauerovi 19. júna 2018, okresnej prokuratúre 15. júna 2018),
- 18. júna 2018 – 21. júna 2018 zabezpečené písomné vyjadrenie sudcov okresného súdu k podanej generálnej námietke zaujatosti,
- 26. júna 2018 bola okresnému súdu doručená sťažovateľom a jeho obhajcom podaná sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-989 z 12. júna 2018,
- 2. júla 2018 bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený na konanie krajskému súdu,

- 27. augusta 2018 bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený na konanie najvyššiemu súdu,
- 12. septembra 2018 senát najvyššieho súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o neodňatí predmetnej trestnej veci okresnému súdu a krajskému súdu,
- 26. septembra 2018 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-989 z 12. júna 2018 (uznesenie krajského súdu č. k. 3 Tos 23/18-1051 z 26. septembra 2018 doručené sťažovateľovi 4. januára 2019, obhajcovi JUDr. Richardovi Bauerovi 20. decembra 2018, okresnej prokuratúre 18. decembra 2018),
- 14. decembra 2018 predseda senátu okresného súdu nariadil termín hlavného pojednávania na 14. január 2019,
- 14. januára 2019 senát okresného súdu pokračoval v hlavnom pojednávaní, ktoré bolo po vykonaní dokazovania odročené na 26. február 2019,
- 23. januára 2019 bola okresnému súdu doručená sťažovateľom podaná písomná „sťažnosť pre nezákonnosť hlavného pojednávania /odznova/“,
- 8. februára 2019 senát okresného súdu na neverejnom zasadnutí rozhodol o nevyhlúčení členov senátu z rozhodovania v predmetnej trestnej veci (uznesenie okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-1081 z 8. februára 2019 doručené sťažovateľovi 15. februára 2019, obhajcovi JUDr. Richardovi Bauerovi 18. februára 2019, okresnej prokuratúre 11. februára 2019),
- 15. februára 2019 bolo okresnému súdu písomne oznámené vypovedanie splnomocnenia obhajcom JUDr. Richardom Bauerom,
- 20. februára 2019 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa podaná proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-1081 z 8. februára 2019,
- 22. februára 2019 bolo okresnému súdu doručené písomné podanie sťažovateľa, ktorým z dôvodu vypovedania plnej moci zvoleným obhajcom žiada o odročenie nariadeného termínu hlavného pojednávania,
- 26. februára 2019 senát okresného súdu pokračoval v hlavnom pojednávaní, ktoré bolo z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti odročené na 10. apríl 2019,
- 1. marca 2019 bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 predložený krajskému súdu,

- 7. marca 2019 senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí zamietol sťažovateľom podanú sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-1081 z 8. februára 2019 (uznesenie krajského súdu č. k. 6 Tos 10/2019-1101 zo 7. marca 2019 doručené sťažovateľovi 29. marca 2019),

- 10. apríla 2019 senát okresného súdu pokračoval v hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odročené na 29. máj 2019 z dôvodu nesúhlasu sťažovateľa ako obžalovaného s neprítomnosťou nového zvoleného obhajcu JUDr. Ing. Marcely Martinkovičovej,

- 16. apríla 2019 okresný súd opatrením č. k. 7 T 54/2012-1127 zo 16. apríla 2019 ustanovil sťažovateľovi ako obžalovanému náhradného obhajcu Mgr. Drahoslava Potočka.

23. Z prehľadu vo veci vykonaných úkonov (bod 22) vyplýva, že v postupe okresného súdu sa vyskytli obdobia nečinnosti, ako aj neefektívnej činnosti.

IV.3.2 Obdobie nečinnosti okresného súdu

24. Obdobie od 8. októbra 2012 do 19. septembra 2013 v trvaní desiatich mesiacov hodnotí ústavný súd ako obdobie nečinnosti, ktoré okresný súd potreboval v zásade na to, aby predmetnú vec vôbec začal na hlavnom pojednávaní (ktoré nariadil až 5. júna 2013) pojednávať.

IV.3.3 Obdobia neefektívnej činnosti okresného súdu

25. Hneď v úvode pri hodnotení kritéria neefektívnej činnosti v postupe okresného súdu ústavný súd konštatuje, že si je vedomý aj procesnej aktivity sťažovateľa, ktorý v posudzovanom období, teda od 19. septembra 2013 do 4. apríla 2018, podal celkovo štyri námietky zaujatosti vo veci konajúcich senátov okresného súdu, resp. sudcov a prísediacich týchto senátov, a toto obdobie, ak by ústavný súd nezistil iné skutočnosti, by bolo posudzované optikou už predostretej judikatúry (pozri body 19 a 19.1).

26. Zoberúc do úvahy aj spomínané správanie sťažovateľa v danom období, ústavný súd v ďalšom postupe okresného súdu zistil dve obdobia neefektívnej činnosti.

26.1 V prvom rade je potrebné poukázať na časté zmeny zákonného sudcu, ku ktorým v posudzovanom prípade došlo. Túto skutočnosť pripisuje ústavný súd na zodpovednosť vo veci konajúcemu okresnému súdu, pretože opakované zmeny zákonného sudcu spomaľujú konanie z dôvodu, že nový sudca sa musí s vecou oboznámiť. Takéto zmeny štát nezabavujú jeho povinností týkajúcich sa požiadavky primeranej lehoty (rozsudok ESLP vo veci Lechner a Hess proti Rakúsku z 23. 4. 1987). Opakované pridelovanie predmetnej veci na prerokovanie a rozhodnutie rôznym zákonným sudcom nemožno považovať za relevantnú procesnú aktivitu všeobecného súdu, aj keď táto aktivita je dôsledkom iných, s konaním bezprostredne nesúvisiacich skutočností – napr. personálne zmeny na okresnom súde, práceneschopnosť zákonného sudcu a pod. (m. m. II. ÚS 444/2014).

26.2 Vo všeobecnej rovine svojej argumentácie sa ústavný súd už vo svojej skoršej judikatúre vyjadril (I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06) aj k tomu, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny) vrátane práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní.

26.3 V týchto súvislostiach napríklad aj Ústavný súd Českej republiky judikoval, že *„Pre posudzovanie prietahov v konaní a neprimeranej dĺžky konania nie je rozhodujúce, či sú prípadné prietahy spôsobované subjektívnym faktorom stojacim na strane všeobecného súdu, či objektívnym faktorom spočívajúcim v množstve napádaných vecí, v právnej úprave organizácie súdnictva, či v nedostatočnom administratívnom a technickom zázemí všeobecných súdov. Z týchto hľadísk preto nie je podstatné, či k prietahom prispel príslušný sudca svojím subjektívnym konaním v posudzovanej veci alebo sú prietahy vyvolané objektívne s ohľadom na iné skutočnosti nezávisiace bezprostredne na konkrétnom konaní sudcu v prejednávanej veci. Pre účely posudzovania prietahov v konaní je kľúčovým*

faktorom skutočnosť, či prieťahy spočívajú na strane štátnej moci alebo sú vyvolávané tiež konaním účastníkov konania či priamo sťažovateľom.“ (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 392/2005 z 30. novembra 2005).

26.4 Ústavný súd preskúmaním zapožičaného spisu a z vyhotoveného prehľadu úkonov ďalej zistil, že okresný súd v období od 19. septembra 2013 do 28. apríla 2014, keď na hlavnom pojednávaní aj vyhlásil odsudzujúci rozsudok č. k. 7 T 54/2012-573, pojednával predmetnú trestnú vec v zásade plynulo, a preto sa postupu okresného súdu z pohľadu procesnej aktivity v tomto období nedá nič vytknúť. Na prvý pohľad by sa aj z prehľadu úkonov, ktoré okresný súd vykonal, mohlo javiť, že konanie bolo vedené plynule. Množstvo vykonaných úkonov však ešte nesvedčí o ich efektivite a procesnej kvalite. Závažnou skutočnosťou majúcou podstatný vplyv na posúdenie tejto veci ústavným súdom je, že okresný súd sa dopustil viacerých procesných pochybení, ktoré vzhľadom na ich kvalitu viedli v konečnom dôsledku k zrušeniu predmetného rozsudku krajským súdom. Krajský súd vo svojom uznesení č. k. 4 To 28/2014-589 z 13. októbra 2014 poukázal na viacnásobné závažné procesné pochybenia okresného súdu pri pojednávaní predmetnej veci a v tejto súvislosti uviedol, že „... na podklade... podaného odvolania preskúmal v zmysle ust § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že konanie predchádzajúce výrokom napadnutého rozsudku trpí vadami, v dôsledku ktorých bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Okrem uvedeného súd prvého stupňa rozhodol predčasne, pretože sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie vyvolávajúcimi pochybnosti o správnosti skutkových zistení na objasnenie ktorých bude potrebné niektoré dôkazy zopakovať alebo vykonať dôkazy nové.“.

V konkrétnej rovine krajský súd okresnému súdu okrem iného vytkol,

- že v jeho postupe došlo k porušeniu zásady ústnosti a bezprostrednosti, a to pri výsluchu [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktoré sú v súvislosti s trestnou činnosťou kladenou za vinu sťažovateľovi v postavení poškodených a ktoré sa pri svojom vypočutí na hlavnom pojednávaní odvolávali na skutočnosti vyplývajúce z ich výpovedí v prípravnom konaní, ktoré pritom neboli na hlavnom pojednávaní prečítané. Tento postup okresného súdu vyhodnotil krajský súd tak, že ak „svedok na hlavnom

pojednávani len vyhlási, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania, pričom skutočnosti prednesené v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní neuvedie zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania nie je na hlavnom pojednávaní prečítaná, súd nemôže svoje rozhodnutie o tie skutočnosti, ktoré odzneli len v prípravnom konaní, nie však na hlavnom pojednávaní oprieť, pretože výsluch svedka v tejto časti nebol vykonaný bezprostredne a ústne a tým nemôže predstavovať spoľahlivý podklad pre správne a spravodlivé rozhodnutie.“;

- že „Súd prvého stupňa založil ďalej svoje rozhodnutie, ako to už bolo vyššie uvedené, aj na záveroch znaleckého dokazovania z odboru psychológie, ani tento dôkaz však nebol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Znalčka z odboru psychológie PhDr. Valéria Samselyová v konaní pred súdom vypočutá nebola, ale na hlavnom pojednávaní dňa 28.02.2014 bol prečítaný jej písomne podaný znalecky posudok. Ustanovenie § 268 ods. 2 Tr. por. síce umožňuje aby namiesto osobného výsluchu, znalca bol prečítaný jeho písomne podaný znalecký posudok, avšak so súhlasom prokurátora a obžalovaného, alebo ak sa naň znalec odvolá. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 28.02.2014 vyplýva, že súhlas k čítaniu znaleckého posudku daný nebol. Navyše vo svetle námietok obhajoby týkajúcich sa podľa jej názoru nedostatočného vonkajšieho prejavu negatívneho prežívania stíhaných skutkov poškodenými sa javí byť vypočutie znalkyne na hlavnom pojednávaní aj v tomto smere nevyhnutné.“;

- že v rozpore so znením § 274 ods. 2 Trestného poriadku nebolo dodržané poradie pri prednesoch záverečných rečí stranami, keď sa po záverečnej reči obhajcu ujala slova poškodená [REDAKOVANÉ] a po záverečnej reči sťažovateľa ako obžalovaného opäť ujala slova poškodená [REDAKOVANÉ] a splnomocnenec poškodených a v rozpore s § 275 Trestného poriadku bolo hlavné pojednávanie odročené pred udelením posledného slova sťažovateľovi ako obžalovanému, čo krajský súd zhodnotil tak, že „... odročiť hlavné pojednávanie je možné, len ak sa vyskytne prekážka, ktorá bráni v ďalšom vykonávaní hlavného pojednávania... Udelenie posledného slova (ako dôvod odročenia hlavného pojednávania uvedený v zápisnici o hlavnom pojednávaní dňa 03.04.2014) nie je prekážkou ktorá by bránila súdu v konaní pokračovať, a preto z tohto dôvodu nie je možné hlavné pojednávanie odročiť, hlavné pojednávanie je možné za obdobnej situácie odročiť za účelom vyhlásenia rozhodnutia, nie však na dobu viac ako tri týždne, ale maximálne

na čas troch pracovných dní (§ 171 ods. 4 Tr. por.). tento nedostatok je možné odstrániť už len zopakovaním dotknutej časti hlavného pojednávania.“

26.5 Vychádzajúc z dôvodov, ktoré viedli krajský súd k zrušeniu rozsudku okresného súdu č. k. 7 T 54/2012-573 z 28. apríla 2014, ústavný súd hodnotí postup okresného súdu v období od 19. septembra 2013, keď okresný súd začal pojednávať v predmetnej trestnej veci, až do 18. novembra 2014, keď bol súdny spis sp. zn. 7 T 54/2012 vrátený z krajského súdu okresnému súdu, teda celkovo v trvaní jedného roka a dvoch mesiacov, ako neefektívnu činnosť, ktorá bola umocnená aj zmenou zákonného sudcu, čo v spojení so sťažovateľovým nesúhlasom podľa § 277 ods. 5 Trestného poriadku spôsobilo to, že sa vec musela prejednávať odznova s opakovaním všetkých dosiaľ aj zákonne vykonaných dôkazov. Toto obdobie je teda možné kvôli už uvedeným skutočnostiam zhodnotiť aj tak, ako keby okresný súd v predmetnej veci nepojednával vôbec. Inými slovami, v predmetnej veci sa konajúci zákonný sudca dopustil takých závažných procesných pochybení, že je možné tento jeho postup v uvedenom období označiť aj za odňatie spravodlivosti (*denegatio iusticie*).

27. Posledným hodnotiacim obdobím v postupe okresného súdu je obdobie od vrátenia súdneho spisu sp. zn. 7 T 54/2012 z krajského súdu okresnému súdu (18. novembra 2014) do 4. apríla 2018, keď predseda senátu nariadil termín hlavného pojednávania na 16. máj 2018 (obdobie postupu okresného súdu v čase od 4. apríla 2018 do času podania ústavnej sťažnosti bolo ústavným súdom samostatne vyhodnotené v bode 19). Postupu okresného súdu v období od 18. novembra 2014 do 4. apríla 2018 dominovala potreba znaleckého skúmania duševného stavu sťažovateľa znalcami z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie/sexuológie. Pre tento účel okresný súd vydal príkaz na vyšetrenie duševného stavu sťažovateľa ako obžalovaného č. k. 7 T 54/2012-623 z 9. júna 2015 a uznesením č. k. 7 T 54/2012-625 z 9. júna 2015 rozhodol o príbratí dvoch znalcov do konania. Krajský súd svojím uznesením č. k. 8 Tos 22/2016-639 z 25. augusta 2015 zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. 7 T 54/2012 z 9. júna 2015 z dôvodu, že *„konanie ktoré predchádzalo vydaniu predmetného uznesenia súd prvého stupňa vydal síce vydal príkaz na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného, no nerozhodoval pri tom*

v zákonom zložení pri vydaní príkazu na toto vyšetrenie. Zákonné vydanie príkazu na vyšetrenie duševného stavu obžalovaného je pritom podmienkou pre to, aby mohol predseda senátu uznesením ustanoviť konkrétnych znalcov, ktorí toto vyšetrenie vykonajú a podajú znalecký posudok.“. V ďalšom postupe senát okresného súdu na hlavnom pojednávaní 23. novembra 2015 príkazom nariadil vyšetriť duševný stav sťažovateľa ako obžalovaného a uznesením č. k. 7 T 54/2012-665 z 23. novembra 2015 rozhodol o pribratí dvoch znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, ktoré bolo uznesením krajského súdu č. k. 8 Tos 36/2015-742 z 1. marca 2016 zrušené z dôvodu, že pribratí znalci nemali uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu. Z dôvodu nespolupráce sťažovateľa ako obžalovaného okresný súd vydal príkaz sp. zn. 7 T 54/2012 z 31. októbra 2016, ktorým podľa § 148 ods. 3 Trestného poriadku nariadil, aby bol sťažovateľ pozorovaný v zdravotníckom zariadení. Tento príkaz bol uznesením krajského súdu č. k. 4 Tos 28/2016-815 zo 7. decembra 2016 zrušený z dôvodu, že o ňom nerozhodol senát na neverejnom zasadnutí, ale len sám predseda senátu kabinetným spôsobom. Naposledy uznesenie okresného súdu sp. zn. 7 T 54/2012 z 9. januára 2018, ktorým bola sťažovateľovi uložená poriadková pokuta vo výške 500 €, bolo uznesením krajského súdu č. k. 2 Tos 4/2018-915 z 27. februára 2018 zrušené z dôvodu jeho nesúlady so zákonom, keďže „Je nesporné, že zo všeobecných ustanovení o právach obvineného a obžalovaného vyplýva, že nemožno ukladať obžalovanému povinnosť podrobiť sa dokazovaniu, kde by mohol byť týmto dokazovaním usvedčený zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Preto nemožno dospieť k záveru, ako dospel okresný súd, že obžalovaný porušil uloženú povinnosť, kedy sa odmietol podrobiť vyšetreniu.“.

27.1 Z predostretého postupu okresného súdu (ktorý bol okrem iného aj predmetom prieskumu ústavného súdu v konaní sp. zn. II. ÚS 60/2017, pozn.) v preskúmvanej veci je zrejmé, že viaceré rozhodnutia okresného súdu boli nadriadeným krajským súdom v sťažnostnom konaní zrušené ako nezákonné z dôvodu, že ich vydaniu nepredchádzal postup predpokladaný Trestným poriadkom. Celkové úsilie okresného súdu donútiť sťažovateľa podrobiť sa znaleckému skúmaniu vyznelo uznesením krajského súdu č. k. 2 Tos 4/2018-915 z 27. februára 2018 naprázdno z dôvodu realizácie práva sťažovateľa

ako obžalovaného na obhajobu, obsahom ktorého je aj nemožnosť vynucovania znaleckého skúmania ako úkonu, ktorý je v neprospech sťažovateľa ako strany trestného konania.

27.2 Vychádzajúc z uvedených zistení, hodnotí ústavný súd postup okresného súdu (body 27 a 27.1) aj v období od 18. novembra 2014 do 4. apríla 2018 ako neefektívnu činnosť okresného súdu.

V.

Záver

28. V zmysle § 133 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, v náleze uvedie, ktoré základné práva a slobody boli porušené, ktoré ustanovenia ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy boli porušené a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva a slobody. Ústavný súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, ktorým boli porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

29. Ústavný súd na základe vykonaného posúdenia (bod IV odôvodnenia) dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 54/2012 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti nálezu).

30. Ústavný súd celkový postup okresného súdu (bod IV.3 tohto odôvodnenia) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 54/2012 vyznačujúci sa prietahmi v trestnej veci zapríčinenými viacerými závažnými procesnými pochybeniami, ktorých sa dopustili vo veci konajúci zákonní sudcovia, v celkovom trvaní piatich rokov a štyroch mesiacov (z toho nečinnosť okresného súdu v trvaní desiatich mesiacov a neefektívna činnosť vo veci v trvaní štyroch rokov a šiestich mesiacov) vyhodnotil vo vzťahu k sťažovateľovi v dôsledku mimoriadne citel'ného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom

trestného procesu spojený (bod 17 odôvodnenia), ako odňatie spravodlivosti (*denegatio iusticie*).

31. V zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie.

32. V nadväznosti na výrok uvedený v bode 1 výrokovej časti nálezu ústavný súd v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi prikázal okresnému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 54/2012 podľa čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov (bod 2 výrokovej časti nálezu).

33. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie. Ústavný súd v predmetnej veci nepriznal sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie, keďže tento v petite podanej ústavnej sťažnosti o jeho priznanie nepožiadaval.

34. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

35. Ústavný súd v predmetnej veci nepriznal sťažovateľovi náhradu trov konania, keďže pôvodný právny zástupca JUDr. Richard Bauer vypovedal sťažovateľovi plnú moc a novozvolená právna zástupkyňa Ing. JUDr. Marcela Martinkovičová si trovy v konaní pred ústavným súdom nielen neuplatnila, ale v konaní pred ústavným súdom napríklad neposkytla ani jedno relevantné písomné vyjadrenie, v súvislosti s ktorým by jej eventuálne

trovy mohli vzniknúť. V tomto prípade pritom ide o odôvodnený prípad nepriznania trov podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

36. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2019